

Guds lov som lærer

Ugens vers

"Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke" (5 Mos 6,5).

Introduktion

I sin advarsel mod lovtrældom skrev Paulus til galaterne: "For var der blevet givet en lov, som kunne gøre levende, så ville retfærdigheden også komme af loven" (Gal 3,21). Hvis nogen lov kunne gøre levende, ville det selvfølgelig være Guds lov. Alligevel er Paulus' pointe den, at for os syndere kan ikke engang Guds lov gøre levende. Hvorfor? "Skriften har indesluttet alt under synd, for at løftet ved tro på Jesus Kristus kunne gives dem, som tror" (Gal 3,22).

Men hvis loven ikke kan gøre syndere levende, hvad er så dens hensigt, bortset fra at vise os, at vi har brug for nåde? Har loven kun en negativ funktion, hvor den bare skal vise os, hvor syndige vi er?

Nej! Loven er også til for at vise os livets vej, som kun findes i Jesus. Det er også, hvad sand uddannelse handler om, nemlig at vise hen til et liv i nåde, tro og lydighed mod Kristus. I denne uge vil vi derfor studere Guds lovs rolle i kristen uddannelse. Selv om loven ikke kan gøre os levende, vil vi se på, hvad loven alligevel kan lære os om tro, nåde og Guds kærlighed til den faldne menneskehed.

Ugens tekster

- 5 Mos 6,5
- 5 Mos 31,9-27
- Rom 3,19-23
- Åb 12,17; 14,12
- Mark 6,25-27
- Hebr 5,8

At elske og frygte Gud

Femte Mosebog indeholder Moses' sidste ord til Israel. Han taler til en ny generation, den, som endelig vil gå ind i det lovede land. Før de gør det, har han nogle meget tydelige instruktioner til dem.

5 Mos 31,9-13

Hvad vil det sige at frygte Herren?

Gud havde en tydelig hensigt med den måde, hvorpå han gav Israel sine love. Han gjorde alt, for at hans love ikke skulle glemmes. På den måde er Gud en meget tålmodig lærer. Han underviser igen og igen, og han sender profeter og bruger sine tjenere til at videregive sit budskab. Og han gjorde det igen og igen. I virkeligheden kan det meste af Det Gamle Testamente forstås som Guds forsøg på at lære sit folk at følge livets vej.

Læg mærke til, hvordan Moses i disse vers understreger betydningen af, at kommende generationer lærer loven. Moses beskriver en to-trins proces. Først *hører* børnene loven, dernæst vil de "lære at frygte Herren jeres Gud" (5 Mos 31,13).

Først hører de, dernæst lærer de at frygte Gud. Det vil sige, at oplæring i loven ikke går ud fra, at frygt er en naturlig følge af at kende loven. At frygte Gud må læres. For Moses er det underforstået, at kundskab og frygt er en proces, ikke en umiddelbar årsag-og-virkning.

Hvad vil det sige at frygte Gud, når du sammen med Guds folk samtidigt bliver pålagt at "elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke" (5 Mos 6,5)? Måske kan vi sammenligne det med den måde, hvorpå et barn elsker og frygter en god far, en far, som viser sin kærlighed og omsorg ved at vise, at han mener det, han siger, og siger, hvad han mener. Med en sådan far vil du opleve følgerne, hvis du gør noget forkert. Så ja, vi kan og skal elske og frygte Gud på samme tid. Det er ikke modstridende tanker. Jo mere vi lærer om Gud, jo mere kommer vi til at elske ham på grund af hans godhed; men samtidigt vil vi også frygte ham mere, når vi lærer mere om ham; for vi kommer til at opdage, hvor hellig og retfærdig han er, og hvor syndige og uretfærdige vi er. Vi ser derfor, at det kun er på grund af hans nåde, som er helt og aldeles ufortjent, at vi ikke tilintetgøres.

Til eftertanke

Hvordan kan man elske og frygte Gud på samme tid?

Et vidne mod dig

Da Moses bliver klar over, at han snart skulle dø, bliver han dybt bekymret over den situation, han efterlader. Han ved, at efter hans død vil israelitterne gå ind i Kanaan, det lovede land. Han ved også, at folket vil blive oprørsk, når de endelig når deres længe ventede destination.

5 Mos 31,14-27

Hvilke forberedelser foretager Moses før sin død? Hvad var hans største bekymringer, og hvordan beskriver han dem?

Moses kan lyde som en lærer, der forbereder en vikar på at træde til. Han ved, at hans elever har opført sig dårligt over for ham i klasseværelset. Han er ikke blind over for, at de også vil gøre oprør, når han er væk. Han instruerer levitterne, som bar pagtens ark, om at placere lovbogen ved siden af arken, så den kunne være et vidne. Moses giver ikke kun en undervisningsplan videre til sin vikar. Han videregiver et vidne. Moses taler om lovbogen, som om den er et levende væsen, der har magt til at rettesætte menneskers hjerter.

Rom 3,19-23

Tænk over loven som "et vidne mod dig". Hvordan ser vi den samme tanke i Det Nye Testamente? Hvordan viser loven os vores behov for nåde?

I 5. Mos 31 giver Gud Moses befaling om at nedskrive en sang, som Herren har lært ham. Moses skal dernæst lære israelitterne sangen, så den, som det står i vers 19, skal "være mit vidne mod dem." Igen ser vi Guds instrukser personificeret. En sang, som synges, kan lettere deles og udbredes. Og når en sang er et vidne, har den evnen til at få folk til at se på sig selv og opdage, hvad den siger om dem.

Til eftertanke

Hvordan fungerer Guds lov som et vidne mod os, selv når vi forsøger at adlyde den med al vores gudgivne styrke? Hvad lærer dette vidne os om behovet for evangeliet?

Du vil have lykken med dig

Mange steder i Bibelen hører vi om resultatet af at kende og adlyde Guds lov.

Jos 1,7-8

Hvad sagde Herren til Josva, og hvordan gælder de principper, vi finder her, også i dag?

Da Josva skal til at gå ind i Kana'an, siger Gud til ham: "Vær modig og stærk! Følg omhyggeligt loven, som min tjener Moses har pålagt dig; vig ikke fra den til højre eller til venstre, så vil du have lykken med dig overalt, hvor du går" (Jos 1,7).

Tanken om, at succes er en sidegevinst ved lydighed kan synes at stå i modsætning til den måde, succes måles i vores verden i dag. I dag tror mange, at tegnene på succes er nyskabelse, kreativitet og selvtillid. For at have succes inden for et bestemt erhverv kræves der ofte et specielt talent og risikovillighed.

Men i Guds øjne kræver succes og lykke et helt andet sæt resurser.

Åb 12,17; 14,12

Rom 1,5

Rom 16,26

Jak 2,10-12

Hvad siger disse vers os i dag om lydighed mod Guds lov?

Hvorfor er det så vigtigt at holde Guds lov, selv om vi ikke bliver frelst ved at adlyde den?

Det Gamle Testamente, Det Nye Testamente, den gamle pagt, den nye pagt, det gør ingen forskel. Som bibeltroende kristne er vi kaldet til lydighed mod Guds lov. Overtrædelse af loven, som også kaldes synd, kan kun føre til smerte, lidelse og evig død. Hvem af os har ikke erfaret eller set syndens følger, resultaterne af at overtræde Guds lov? Ligesom det gamle Israel ville opleve fremgang ved at følge Guds lov, selv om de også havde brug for nåde, gælder det for os i dag. Som en del af kristen uddannelse må dette at holde Guds lov derfor være en central del af, hvad det vil sige at leve af tro og stole på Guds nåde.

Til eftertanke

Hvordan har du selv erfaret syndens følger? Hvad har du lært, som du evt. vil dele med andre, så de måske ikke begår de samme fejl?

Når den lovlydige ikke har "lykken med sig"

Der er store fordele ved at følge Guds lov. Det ser vi i de menneskers liv, som Gud gav fremgang. Josva fulgte nøje Guds love, og var en god leder for Israels folk. Igen og igen fortalte Herren Israel, at det ville gå dem godt, hvis de adlød hans lov.

2 Krøn 31,20-21

Hvad var de vigtigste begrundelser i denne tekst for, at kong Hizkijas havde lykken med sig?

Uanset, hvilken uddannelsessituation vi er i, må vi understrege betydningen af lydighed. Men vores elever er ikke dumme. Før eller senere vil de opdage den barske kendsgerning, at nogle mennesker er trofaste, kærlige og lydige. Og hvad så? De rammes også af ulykker. Hvordan kan vi forklare det?

Faktum er, at det kan vi ikke. Vi lever i en syndig verden, som er fuld af ondskab, en verden, hvor den store strid raser, og ingen af os er immune over for den.

Mark 6,25-27
Job kap. 1-2
2 Kor 11,23-29

Hvad siger følgende tekster om dette vanskelige spørgsmål?

Der er ingen tvivl om, at gode og trofaste mennesker, lovlydige mennesker, ikke altid har haft lykken med sig, i hvert fald ikke som verden definerer lykke. Og deri ligger måske også til dels svaret på dette vanskelige spørgsmål. Det er et spørgsmål, som uden tvivl kommer til at dukke op, når vi forsøger at understrege lovens betydning. Hvad menes der egentlig med fremgang eller lykke? Hvad siger salmisten? "At ligge ved tærsklen til min Guds hus er bedre end at bo i ugudeliges telte" (Sl 84,11). Der er ingen tvivl om, at efter verdens målestok går det ikke altid de mennesker godt, som er tro mod Gud og lydige mod hans lov, i hvert fald ikke her og nu. Og vi gør vores elever en bjørnetjeneste, hvis vi påstår det modsatte.

Til eftertanke

Læs Hebr 11,13-16. Hvordan kan disse vers hjælpe os til at forstå, hvorfor de, som er trofaste, alligevel lider i dette liv?

Jesus, vores eksempel

Jesus Kristus, Guds søn, levede som det eneste menneske et liv i fuldkommen lydighed mod Faderen, i fuldkommen lydighed mod Guds lov. Han gjorde det både som vores eksempel og for at kunne blive vores stedfortræder.

Luk 2,51-52
Fil 2,8
Hebr 5,8
Joh 8,28-29

Hvordan minder disse tekster os om Kristi lydighed gennem hele hans jordiske liv?

Måske sagde Johannes det bedst, da han skrev: "Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede" (1 Joh 2,6). Når vi fæster vores blik på Kristi liv og hans gerning her på jorden, er det let at se, hvordan hans lydighed behagede Faderen. Kristus opfyldte profetierne, og hele sit liv opløftede han Guds lov. Ligesom Gud bad Moses om at nedskrive loven, så det kunne være et vidne for Israel, var Kristus det levende vidne over for sine apostle og alle sine disciple, både over for syndere og de hellige. I stedet for kun at have et regelsæt at følge har vi nu også Jesu eksempel, en levende person, som vi kan følge.

Hvilken bedre rollemodel kan vi som lærere fremhæve for vores elever end Jesus og den måde, hvorpå han adlød sin Fader?

"Den såkaldte tro på Kristus, som hævdes at frigøre mennesket fra pligten til at adlyde Gud, er ikke tro, men ønsketænkning. 'For af den nåde er I frelst ved tro.' Men 'tro uden gerninger er død' (Ef 2,8; Jak 2,17). Jesus sagde om sig selv, før han kom til jorden: 'Jeg ønsker at gøre din vilje, Gud, din lov er i mit indre' (Sl 40,9). Og lige før han steg op til himlen, erklærede han: 'Jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed' (Joh 15,10). Skriften siger: 'Og deraf kan vi vide, at vi kender ham: hvis vi holder hans bud... Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede' (1 Joh 2,3-6)" (Ellen White, *Vejen til Kristus*, s. 65).

Til eftertanke

Hvad kan du gøre for bedre at følge Kristi eksempel på alle områder af dit liv og dermed også blive en bedre lærer for andre? Selv om det er en gammel og måske forslidt talemåde, hvorfor er det alligevel sandt, at vores gerninger taler højere end vores ord?

Til videre studium

"Kærlighed – grundlaget for skabelsen og frelsen – er grundlaget for den sande uddannelse. Dette viser sig tydeligt i den lov, Gud har givet som vejleder i livet. Det første og store bud er dette: 'Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind' (Luk 10,27). At elske ham, den almægtige, alvidende Gud med hele sin styrke, sit sind og hjerte betyder den højeste udvikling af enhver evne. Det betyder, at Guds billede skal genskabes i hele mennesket, i legemet og sindet så vel som i sjælen.

Det andet bud ligner det første: 'Du skal elske din næste som dig selv' (Matt 22,39). Kærlighedens lov kræver legemets, sindets og sjælens hengivelse til tjeneste for Gud og vore medmennesker. Og mens denne tjenesete gør os til en velsignelse for andre, bringer den os selv de største velsignelser. Uselviskhed ligger til grund for al sand udvikling. Gennem uselvisk tjeneste modtager vi den højeste udvikling af enhver af vore evner. Mere og mere rigt får vi del i den guddommelige natur. Vi bliver gjort skikkede til Himmelen, fordi vi modtager Himmelen i vore hjerter" (*Uddannelse*, s. 16).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Ligesom Israel i gamle dage skal vi elske og frygte Gud på samme tid (Matt 22,37: Åb 14,7). Tal sammen i klassen om, hvordan vi kan gøre begge dele. Besvar også følgende spørgsmål: Hvorfor er disse to bud ikke i konflikt med hinanden?**
- 2. Hvad er forskellen på at have høje principper og at lave en regel? Er det din erfaring, at adventister er mere optaget af at opstille høje principper blandt sine medlemmer end at lave regler, som forener samfundet? Hvad siger Skriften om at have høje principper for os selv, vores familie, vores kirke?**
- 3. Hvordan opnår vi den rette balance mellem at vise, hvor vigtigt det er at holde Guds lov og samtidigt vise, hvorfor denne lydighed ikke kan frelse os?**
- 4. Læs Salme 119 og læg mærke til, hvor mange gange tankerne om lydighed, frihed, love, regler og bud udtrykkes. Hvad ønsker forfatteren af Salme 119 at undervise os om i disse temaer?**

